

ning om sagens afgørelse. Fredningsbestemmelserne skal dog i det mindste sendes til dem, der efter § 15, stk. 1, har fået særskilt underretning om sagens rejsning.

Stk. 3. Går fredningsnævnets afgørelse ud på, at der ikke skal gennemføres fredning, sendes underretning herom til de i stk. 2 nævnte.

Stk. 4. Afgørelsen af erstatningsspørgsmålene sendes i det mindste til enhver, hvis erstatningskrav er påkendt.

Stk. 5. Nærmere regler om nævnets bekendtgørelse og underretning om afgørelser i fredningssager kan fastsættes i forretningsordenen for fredningsnævn.

§ 21. Fredningsnævnet lader fredningsbestemmelser tinglyse på de pågældende ejendomme.

Retsvirkningerne af fredning.

§ 22. Når der er foretaget bekendtgørelse i Statstidende efter § 20, stk. 1, skal fredningsbestemmelserne overholdes af alle og enhver. Fra samme tidspunkt er fredningsbestemmelserne bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen uden hensyn til, hvornår retten er stiftet.

Stk. 2. Hvis der ved fredningen sker afståelse efter § 18, stk. 5, bortfalder alle rettigheder til eller over det afståede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde. Ved afståelse af en del af en ejendom påhviler det vedkommende myndighed snarest at lade arealet udstykke og afholde de dermed forbundne udgifter.

Erstatningens udbetaling.

§ 23. Miljøministeriet foranlediger, at tilkendte erstatninger udbetales, og drager omsorg for den delvise refusion efter § 24. En erstatning kan først kræves udbetalt, når det er endeligt afgjort, om fredningen skal gennemføres, jfr. §§ 32 og 33.

Stk. 2. Når panterrettigheder i det afståede bortfalder, jfr. § 22, stk. 2, kan udbetaling af erstatning for afståelsen kun ske til ejeren med panthaverens samtykke. Dette gælder dog ikke, hvor fredningsnævnet eller overfredningsnævnet skønner, at afståelsen ikke medfører forringelse af pantesikkerheden.

Erstatningsfordeling.

§ 24. Staten betaler tre fjerdedele af fredningserstatningen. Den sidste fjerdedel betales af det pågældende amtsråd, i hovedstadsområdet dog af hovedstadsrådet. Ligger det fredede område i flere amtskommuner, træffer fredningsnævnet eller overfredningsnævnet bestemmelse om fordelingen af den sidste fjerdedel.

Stk. 2. Overfredningsnævnet kan med to tredjedele flertal bestemme, at staten skal betale indtil ni tiendedele af erstatningen. Bestemmelse herom kan kun træffes, hvis fredningen medfører store udgifter og skønnes at have national betydning.

Stk. 3. Ved fredninger, der hovedsagelig har betydning for en kommune, kan fredningsnævnet eller overfredningsnævnet bestemme, at kommunen helt eller delvis skal betale den del af fredningserstatningen, som efter stk. 1 påhviler staten, eller gøre fredningens gennemførelse afhængig af, at kommunen helt eller delvist betaler denne andel.

Forelæggelse for overfredningsnævnet.

§ 25. Når erstatningen i anledning af en fredning overstiger 100.000 kr., forelægger fredningsnævnet afgørelserne i fredningssagen for overfredningsnævnet til efterprøvelse.

Klage over fredningsnævnets afgørelse af fredningssagen.

§ 26. Fredningsnævnets afgørelser i fredningssager kan påklages til overfredningsnævnet af enhver, som efter § 20 skal underrettes særskilt om afgørelsen. Fredningsnævnets afgørelse af et spørgsmål om erstatning og godtgørelse kan dog kun påklages af den, hvis erstatningskrav er påkendt, af miljøministeren og vedkommende amtsråd, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, samt af en kommunalbestyrelse, der efter § 24, stk. 3, er pålagt at betale en del af fredningserstatningen.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 3. Underretningerne om sagens afgørelse skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 1 og 2.